

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.  
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.  
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.  
Com era al principi, ara i sempre  
i pels segles dels segles. Amén. Al·leluia

**Himne**

---

**De vós naixerà, oh Maria,  
el Fill etern de Déu.**

Déu ha beneït la terra santa,  
deslliura el seu poble d'Israel.

Per treure'ns de mort i de tenebres,  
com llum ens visita des del cel.

Sou vós beneïda entre les dones,  
pel fruit beneït que ens donareu.

Exalta el Senyor l'ànima meva,  
i el meu esperit gaudeix en Déu.

**Salmòdia**

---

**Antífona 1** Vaig cridar auxili i em vau guarir; Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

*Salm 29*

Amb quin goig us exalço, Senyor!  
M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,  
i no heu permès que se n'alegrin els enemics.

Senyor, Déu meu, vaig cridar auxili, i em vau guarir.  
Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts,  
quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu,  
enaltiu la seva santedat.  
El seu rigor dura un instant;  
el seu favor, tota la vida.  
Cap al tard tot eren plors,  
l'endemà són crits de joia.

Jo pensava, quan em veia segur:  
«No cauré mai.»  
Senyor, quan m'afavoríeu, m'asseguràveu  
l'honor i el poder;  
en amagar-se la vostra mirada,  
vaig quedar trasbalsat.

He clamat a vós, Senyor,  
he suplicat al meu Déu:  
«¿Què hi guanyareu que perdi la vida  
i baixi a la fossa?»

¿És la pols que us lloarà,  
que proclamarà que sou fidel?  
Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;  
ajudeu-me, Senyor.

Heu mudat en joia les meves penes,  
m'heu tret el dol i m'heu vestit de festa;  
el meu cor us cantarà, no callaré mai més;  
Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

**Antífona 1** Vaig cridar auxili i em vau guarir; Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

**Antífona 2** Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa.

### *Salm 31*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta  
i ha vist sepultat el seu pecat.  
Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa,  
i dintre seu ja no manté l'engany.

Mentre callava la culpa, era esgotador el meu clam,  
se'm consumien les forces;  
dia i nit la vostra mà pesava damunt meu,  
es fonia el meu vigor com en les secades d'estiu.

M'he decidit a reconèixer la falta,  
no us he amagat més el meu pecat.  
Tant bon punt m'ho he proposat, Senyor,  
m'heu perdonat la culpa comesa.

Que us supliquin els fidels  
als moments de desgràcia;  
per més que els rius es desbordin,

a ells, ni els tocaran.

En vós he trobat el meu recer,  
vós em guardeu del perill.  
Tothom celebra al voltant meu  
el goig de veure'm lliure.

Em dieu: «Jo mateix t'Instruiré,  
t'ensenyaré el camí que has de seguir,  
seré el teu conseller  
i els meus ulls vetllaran sobre tu.

No siguis com el cavall o la mula,  
que es desbocaria sense brida ni regnes:  
No t'hi podries acostar.»

Els injustos sofriran moltes penes;  
l'amor del Senyor guarda  
tots els qui en ell confien.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor;  
homes rectes, aclameu-lo.

**Antífona 2** Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa.

**Antífona 3** El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li  
retran homenatge.

*Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a*  
*El judici de Déu*

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,  
que sou i éreu,  
perquè ja heu pres el vostre gran poder  
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,  
però ara ha arribat el vostre dia,  
l'hora de judicar els morts:  
l'hora de recompensar els vostres servents  
els profetes,  
el poble sant  
i tots els qui han reverenciat el vostre nom,  
grans o petits,  
l'hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu,  
l'hora del seu poder i del seu regne,  
i el seu Messies ja governa,  
perquè l'acusador dels nostres germans,  
que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,  
ha estat expulsat.

Ells l'han vençut per la sang de l'Anyell  
i pel testimoniatge del seu martiri,  
ja que no van estimar tant la vida  
que els fes por la mort.  
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

**Antífona 3** El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li retrans homenatge.

Lectura bíblica

5, 1-7

### **Del llibre del profeta Isaïes**

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya.

El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres.

I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. ¿Què podia fer per ella que no ho hagi fet? ¿Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm?

Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin; enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

Lectura espiritual

### **Dels sermons del beat Elred, abat**

*(Sermó I sobre la vinguda del Senyor)*

*Aquest temps ens recorda les dues vingudes del Senyor*

Heu de saber, germans estimadíssims, que aquest temps sant, que anomenem Advent del Senyor, ens recorda dues coses; per això el nostre goig ha de referir-se a totes dues, perquè doble és també la utilitat que cal que ens reportin.

Aquest temps ens recorda les dues vingudes del Senyor, és a dir: aquella vinguda dolcíssima per la qual el més bell dels fills dels homes i el Desitjat de totes les nacions, el Fill de Déu, manifesta en aquest món la seva presència visible en la carn, presència esperada llargament i desitjada ardentment per tots els pares: és l'adveniment pel qual vingué a salvar els pecadors. El segon adveniment —que hem d'esperar encara amb una esperança indestructible, i que hem de tenir present sovint amb llàgrimes— és aquell en el qual nostre Senyor, que vingué primer amagat en la carn, vindrà palesament en la seva glòria, com cantem d'ell en el salm: Ve el nostre Déu, no callarà, és a dir, el dia del judici, quan apareixerà per jutjar.

La seva primera vinguda només va ser copsada per uns quants justos; la segona serà manifestada obertament a justos i a rèprobes, com ho insinua clarament el Profeta quan diu: D'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu! Parlant amb propietat, el dia que aviat celebrarem en memòria del seu naixement, ens el presenta nascut, és a dir, ens recorda més aviat el dia i l'hora en què vingué en aquest món; en canvi, aquest temps que celebrem com a preparació del Nadal, ens recorda al Desitjat, o sigui, el gran desig dels sants pares que van viure abans de la seva vinguda.

En conseqüència, l'Església ha disposat, amb molt bon criteri, que en aquest temps es llegeixin les paraules i es reflexioni sobre els desigs dels qui precediren la primera vinguda del Senyor. I aquest seu desig no el celebrem tan sols un dia, sinó durant un temps més aviat llarg, perquè sabem per experiència que, si allò que desitgem ardentment es fa esperar, una vegada aconseguit ens resulta doblement agradable.

A nosaltres ens correspon, germans estimats, de seguir els exemples dels sants pares i de recordar els seus desigs per inflamar, així, les nostres ànimes amb l'amor i el desig del Crist. Perquè heu de saber, germans, que la celebració d'aquest temps va ser establerta per a fer-nos reflexionar sobre el desig fervent dels nostres sants pares en relació amb la primera vinguda de nostre Senyor, i a fi que aprenguem, seguint el seu exemple, a desitjar ardentment la seva segona vinguda.

Cal que considerem els beneficis innumbrables que nostre Senyor ens féu en la seva primera vinguda, i el fet que està disposat a concedir-nos-en encara de més grans en la segona. Aquesta consideració ens ha de moure a estimar molt el seu primer adveniment, i a desitjar molt el segon. I, si no tenim la consciència prou tranquil·la per a atrevir-nos a desitjar la seva vinguda, cal que, si més no la temem, i que aquest temor ens mogui a corregir-nos dels nostres vicis, de manera que, si aquí no podem evitar el temor, almenys no hàgim de témer quan vindrà, sinó que ens trobi tranquils.

## Responsori breu

---

R / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, \* Al·leluia, al·leluia.

V/ Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, \* Al·leluia, al·leluia.

R / Intercediu per nosaltres, Verge Maria.

V/ Al·leluia, al·leluia.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, \* Al·leluia, al·leluia.

## Càntic de Maria

---

Antífona      **El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles, Al·leluia.**

La meva ànima magnifica el Senyor,  
el meu esperit celebra el Déu que em salva,  
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions  
em diran benaurada,  
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,  
i l'amor que té als qui creuen en ell  
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:  
dispersa els homes de cor altiu,  
derroca els poderosos del soli  
i exalça els humils.  
Omple de béns els pobres,  
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,  
com ho havia promès als nostres pares;  
s'ha recordat del seu amor a Abraham  
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare.

Antífona      **El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles, Al·leluia.**

## Pregàries

---

*Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:*

**Mireu la plena de gràcia i escolteu-nos.**

O Déu, que féreu meravelles en la immaculada Verge Maria i l'associàreu al Crist gloriós en cos i ànima,  
dirigiu el cor dels vostres fidels perquè busquin la glòria de Crist.

Vós, que ens donàreu Maria per Mare, alleugeu els malalts, consoleu els tristos, perdoneu els pecadors,  
concediu a tots la salut i la pau per intercessió de Maria.

Vós que omplíreu de gràcia Maria,  
concediu a tothom l'abundor de la vostra gràcia.

Que l'Església sigui un sol cor i una sola ànima en la caritat,  
i que els fidels perseverin units en la pregària amb Maria, la mare de Jesús.

Vós, que coronàreu Maria reina del cel,  
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

*D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:*

**Pare nostre,**

## Oració

---

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i, per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.  
R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

---

De la glòria baixa la Mare de Déu:  
Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,  
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié  
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo  
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).